

ואנו הפל נקרא אחד, בלי פירוד,
ואנו הוא שלמות וחדות הפל,
ואחיזום בודאי מה שלא נמצא
בך בימטר הומניים.

במו של זה, סיור חיים הלו
מראש השנה עד יום האחרון של
חג. בראש השנה מתחזרת זרוע
שמאל לקלבל את המפלפה, אז כל
העולם בפחד בדין, וציריך אותו
זמן בתשובה שלמה שיפגיעה
העולם לפניו הקדוש ברוך הוא.
אחרך בא הפלפה,
ומתפקידים בני היכל בתשייע
לחישן לעשות חרות ולבטל
בנהר, לטהר עצם בזוגת המפלפה
ביום الآخر, הוא זוג שלחה לשים
שמאל מחת ראה (ראש המלח),
במו שנאמר שמאל מחת
ראש.

ואנו ישראל בתענית על חטאיהם,
ומכפרת להם. שחרי קאם
העלונה מאירה פניה למלכה
בזוגה, ומתקפרים כל בני
ההיכל, בין שהשמאל מקבל
אותה ביום זהה, שראש המפלפה
על השמאלי.

ביום הראשון של החג יתעורר
הימין לקללה בשכלה לחבקה,
ואנו כל החדרה וכל הפנים
מAIRות, וחדות העמים האלולים
לנפש על המזבח, וצריכים בני
אדם לשמח בכל מני חרדות,
שהרי הימין גורם. בכל מקום
ששרוי ימין, חדרה צריכה בכל,
ואנו חדרה היא להשתמעש.

אחרך ביום חמינאי חירות
התורה היא, שחרי או זוג הנגור
הוא, זוג הפל, להיות הפל אחד,
וזהו שלמות הכל, וזהו يوم של
ישראל ונדי וחילק שלhum לבדים,
שאין בו חלק לאחר. אשריהם

שורייא בעלה, וכל אנפין נהירין. לבתור
ازדווגת בגופא, יבדין כלל אקרי אחד, אלא
פירודא, בדין הוא שלימו דכלא, וחדוותא
דכלא, ואחדיו ודאי, מה דלא אשתחח כי
בשאר זמני.

בגונא דהאי, סדורא דהני יומין, מראש השנה
עד יומא בתראה דחג. בראש השנה,
אתער דרואה דשמאל, לקלבלא לה
למטרונייתא, יבדין כל עלה בדיחלו בדין,
ובען ההוא זמנא בתויבתא שלים, לאשתקח
עלמא קמי קדשא בריך הוא. לבתור אתיאת
מטרונייתא, ובען בני היכל באשעה לריחא,
למעבד חדוותא, ולמטבל בנהרא, לדכא
גרמייהו בזוגא דמטרונייתא, ביומא אחרת,
הוא זיגא דיליה לשוואה שמאלא תחות
רישאה, (נ"א רישא דטלא) במה דעת אמר שמאלו
תחת לראי.

יבדין ישראל בתענית על חובייה, ומכפרא
להו. דהא אימא עלאה אנהיית אנפיה
למטרונייתא בזוגה, ומתקפרין כל בני
היכל. בין דשמאלא מקללה לה בהאי
יומא, דרישא דמטרונייתא שורייא על שמאל.
ביומא קדמאה דחג, יתער ימנא לקללה, בגין
לחבקה יבדין כל חדויא וכל אנפין
נהירין, וחדוותא דמים צילין, לנפקא על
מדבחה. ובען בני נשא למחרדי בכל זינין
דחדוה, דהא ימנא גרים. בכל אחר דשראי
ימנא, חדוותא אctrיך בכלא, בדין חדוותא
היא לאשטעשא.

לברר ביום תמנאה, חדוותא דאוריתא
הוא, דהא בדין זוגא בגופא, הוא
זיגא דכלא, למחרוי כלל חד, ודא הוא שלימו
דכלא, יקד יומא דישראל היה ודאי, וערכבא דישראל אל אליהו ודאי, דלית